

(המשך מעמוד 9)

העתונות לספר: "יחידת אנשי אצ"ל, מחופי שים במדי הדיוויזיה הששית המיססת, חדרו אור ליום 6.3.46 למתנה המרכזי של הצבא הבריטי במזרח-התיכון, סרפוד. המתקיים השתלטו על מחסן הנשק של הדיוויזיה, לא חר שלקחו בשבי שמונה קצינים וחיללים בריטיים, הסעיגו נשק ותחמושת על מכונית דודג צבאית שנגנבה שלשה ימים קודם לכן, ואת מה שלא ניתן להעמסה השמידו על ידי פיצוץ. חמישה מבין המתקפים — יוסף שמחון, מיכאל אשבל, בנימין נס, פרץ בן ש' ודוד רפפורט — נפצעו. בעת הנסיעה הובלו שמחון ואשבל במכונית פרטית על-ידי צפורה פלומין ושולמית שמואלי שטיפלו בפצעייהם. בדרך נעצרה המכונית על ידי משי מר בריטי וארבעת נוסעיה נעצרו."

יצאו כפועלי ביוב ומהמעצר — דרך כלאי יפו, לטרון, ירושלים — אל אולף בית' הדין. שמחון ויתר על הגנה משפטית. במ' קום זאת קם והצהיר בין היתר: "הקשר היחיד שלכם עם ארץ-ישראל, הוא קשר של שליטה בכוח; בעוד שהקשר שלי עם הארץ מבוסס על חוקי אלוהים ואדם, על מסורת ההסטוריה, על שאיפה לחרות לאומית דורות."

כשם שלא השלים שמחון עם זכות השיי פוטי, לא השלים גם עם חובת המאסר. עעבור שנה וחצי ברה עם כמה מחבריו דרך מגהרה שחפרו מתא הכלא לתעלת ביוב ירושלמית, יצאו מחופשים כפועלי ביוב, הצו את כל איזור הבטחון הבריטי מבלי שיבחינו בהם.

כלי כל תמיכות. בכך לא נסתיימו פעור לותיו של שמחון. אותה שעה פשטה מלחמת השחרור. הוא מצא את מקומו בין מגיני

ביום, עוזר-מפקח-מחוזי זאב בוים. בוים הוא ראש המחלקה הפלילית של נפת חיפה, ר' קשריו עם שליט חושיסטאן הם הדוקים מאד — כה הדוקים עד שהם טעונים חקירה בפני עצמה. בוים ערך חיפוש בחפצי רפי חייה, גילה את כרטיס-העתונאי המיושן ר' חסרה-התוקף של העולם הזה. הוא ידע שמצא מציאה, הזמנות מצויינת לשרת את מפקדו האמיתי, אבא חושי.

אולם חושי אינו המעוניין היחיד בהש' מצת העולם הזה. קיים מנגנון-חושי, בעל חשבון משלו עם העתון. למנגנון-החושי יש מקשר עם המשטרה — קציני-לתפקידים מיוחדים מאיר נוביק, אשר באמצעותו מוסר המנגנון את פקודותיו למפקדים-להלכה של משטרת ישראל. לרשות קתים נוביק עומדים בכל מחוץ קצינים-לתפקידים מיוחדים מקר מיים. ארוכה ירו של מנגנון החושך.

הקתים פעל. כיום השלישי שעבר ציל-צל הקתים החיפאי לשני עתונאים, הזמינם לפגישה דחופה ביותר. הוא לא רצה במסיבת עתונאים רשמית. גם לא היה צורך בכך. בעורת שני העתונאים, היודעים שכדאי לשרת את מנגנון-החושי, נמסרה לכל שאר העתור נאים המקומיים הידועה המרעושה כי "בעל תעודת העולם הזה" נתפס כסחיתת כספים.

עתונאי חיפה, היודעים היטב מי נציג העולם הזה בעירם, לא טרחו לברר אצלו את העובדות. בדרכם הלכו עורכי-הלילה של כל העתונאים, החל בהארץ המכובד וכלה ב' למרחב רבי-החשבונות: אף אחד מהם לא סבר שלמען ההגינות מוטב להרים את שפיר פרת הטלפון, לברר במערכת העולם הזה את הפרטים האמיתיים. הידועה המשמיצה הופיעה בנוסח אחד ממש בכל העתונאים, כאילו היתה הודעה ממשלתית.

למחרת היום הכחישו כל העתונאים ההגור גים ובראשם דבר, את השקר החצוף. אולם אז כבר לא היה איכפת. היד הארוכה של מנגנון-החושיך השיגה את שלה.

תאונות

סופו של נידון למות

"בית-הדין מוצא את שני הנאשמים חייבים באשמה הראשונה — ריגול על הצבא, באש' מה השלישית — זריקת פצקה, ובששית — גניבת מכונית-יריה... בית-הדין דן את יוסף שמחון להיתלות בצווארו עד צאת נשמתו. בית-הדין דן את מיכאל אשבל להיתלות ב' צווארו עד צאת נשמתו."

כביים של בני משפחת שמחון ושאר הגור כחים באולם בית-הדין, פרוץ לשמע גורי הדין, והתמוג השירת התקחה של הנידונים, בא השע שנים קודם זמנו.

שלמה שמחון, אחיו של הנידון, מיהר לע' רון, בתוקף תפקיד שהוטל עליו, פעולות עיקוב אחרי תנועותיהם של הקצינים הבריטיים ששכנו במלון ירקון בתל-אביב. חמישה ימים לאחר מכן, חספו אנשי אצ"ל מאותו מלון חמישה קצינים גבוהים בריטיים, לק' חום למקום בלתי-ידוע, הודיעו בקול ציון הלאומית — תחנת השידור החשאית שלהם: "אל תתלו את חיילינו השבויים, חי האלוהים, כי שבור נשבור את עמודי התלייה שלכם. על גדרום — בגדרום נשיב!"

תמיד היה הפורץ כעבור שבועיים, נאלץ סיר אלן קנינגהם, הנציב העליון ל' פלשתינה (א"י), לחון בפעם הראשונה נידור ני מחתרת. שמחון פשט את מדי המוות האדומים, לבש תחנת את הסרבול האפור של נאסר-יעולם.

היתה זו גם הפעם הראשונה ליוסף שמי חון למצוא עצמו כלאו ומבודד. קודם לכן היה תמיד מרכז החברה בחוגי ידידיו הר' ביב, הישרה עליהם שמחה ומצב-רוח. אר' למ שמחון מוכן היה לעמוד בתנאים אלה, כשם שמוכן היה לעמוד בכל תנאי אחר: בשורות בית-ה', בארגון הצבאי הלאומי וב' בית הדין הצבאי. תמיד היה הפורץ, כמעט בכל פעולות האצ"ל. גם בפעולה הגדולה ב' סרפנד פרץ ראשון.

הפצועים נעצרו על פעולה זו ידעה

המקרה היחיד האחר של ניסוח אחיד של ידיעות — הודעותיה של סוכנות-הידיעות עתיים, שאינה פועלת בחיפה.

המפיצים: חברת נאמנות למרחה הקרוב בע"מ תל-אביב — טלפון 84363 חיפה — טלפון 4811

רדיו דוקטור

המומחה ל"שייב וקורדר" - תיקונים מגבירי קול - ייצור, השאלה, שירות תל-אביב, רחוב אידלסון 4, טלפון 24433

מפעל חדש שר "ידיעות אחרונות"

כ-30.000 קוראים

השתתפו במפעל 5 כרכי ההיסטוריה היהודית של ש. דובנוב, שהכה גלים ברחבי הארץ. עתה, משמגיע מפעל זה לקצו והכרכים האחרונים נמסרים לקוראים — שמה "ידיעות אחרונות" להכריז על מפעל חדש, שמטרתו לאפשר לכל קורא לרכוש ספר שחובר במיוחד לקוראי העתון

ע"י ד"ר זאב וילנאי

אנציקלופדיה לידיעת הארץ

באנציקלופדיה זו ניתן תיאור לפי א"ב של

כל הערכים הגיאוגרפיים וההיסטוריים בארץ

ב-3 כרכים

(כפורט גדול)

בכל כרך: 400 עמודים מורפטים על ניר משובח בכריכה מהודרת

ב-8500 ל"י

(במקום 17 ל"י)

3 הכרכים מכילים:

- * 2000 ציורים ותרשימים
- * מפות הערים על רחובותיהן ומפות שימושיות של כבושי הארץ

ונוסף לכך:

מפת קיר גדולה (כ-8 צבעים)

הזראות על רכישת האנציקלופדיה ורשימה של תחנות ההרשמה מופיעות בכל גליון של "ידיעות אחרונות".

הארץ

בשבע הבא יקברו מספר נאצים בקרמלין בתור "אורחים מיוחדים" של הממשלה הסובייטית (ידיעות אחרונות). אריה בט, ירושלים

לאחר שעשו קיבורת עצמית. שלטונות ישראל עומדים למסור היום לידי משקיפי האו"ם את מכוניותם של ארבעת התיירים האמריקנים שתעו מ' מזרח לכנסת ונעצרו ע"י הסורים (ידיעות אחרונות).

משה קשת, תל-אביב

יש לי כנסת, נאומים אלפיים...

מאפיה חשמלית

פ. לרר

גבעתיים, רח' ארלו.

חרה מתוקה

(תות על חלתי-לחם)

רחל א., גבעתיים

לא על הלחם לבדו יחיה האדם.

ירושלים ומאוחר יותר בחיל הפשיטה בכ"ר קדו של אלף יצחק שדה.

כשנשא, בשלהי 1949 לאשה, את דבורה

לדרכה, האתראית לשידורי קול ציון הלוח-

מת בירושלים ופציעת המתחרת, שוב לא

נכונו להג חיים קלים. תשעה חדשים לאחר

הנישואים נתקפה דב רה, כתוצאה מפציעור

תיה, בשיתוק שפגע בחצי גופה התחתון.

כל מאמצי הרפואים לא הועילו. שמחון, במסר

רות ובנאמנות יאפיינו א תו, לא חסך כל

מאמץ לצ רר ריפוייה. הוא סירב לקבל כל

תמיכה עיאי. החליט לעמוד בכוחות עצמו.

גם נסיעתם לארה"ב ב-1952 לא הביאה לר'

בורה שינוי לטובה. שמחון לא ברר בעבור

דות. עבד ביום ושמר בלילה עד שנתקבל

לחברת המים ומשם עבר לעבודה לקידוחי

נפז של חברת טרייקוטינגט האמריקאית.

שמתן ירד לערבה.

סיפר חברו לעבדה: שמחון היה אחראי

מאין כמוהו. יכולתי לומר לו בשתיים בלי

לה שחסר לי פ על והוא היה נוסע במכונית

לתל-אביב ומביא משם כעבור שעותיים, בחור

לענין. הא השתלט במהירות על העבודה,

ושימש בתפקידים אחראיים ביותר.

איש לא ידע בעומק אלפיים ושש מאות

מטר בתוך האדמה נתקעו הצינורות. בגובה

שלושים מטר מעל פני האדמה, במרומי

מגדל הקידוח, עמד יוסף שמחון, המכונאי

האמריקאי שעמד למרגלות המגדל. החליט לר'

לץ את הצינורות התקועים. מבלי להודיע

לשאר העובדים שהם צריכים להיפנות

למקום אחר, הוא נעלם מתחת למגדל.

העולם הזה 934